

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for folketinget.

[Af K. B. Andersen (S), Enggaard (V), Ninn-Hansen (KF), Ove Jensen (FP) og Eba Strøge (SF).

(Beslutningsforslag nr. B 16. Fremsat 16/10 80. Første behandling 5/11 80. Betænkning 19/5 81).

Der var stillet 57 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Under forhandlingen om ændringsforslagene vil det også være tilladt at omtale forslaget til folketingsbeslutning i sin helhed.

Forhandling

J. K. Hansen (S):

Ved denne anden og sidste behandling af B 16, forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for folketinget, vil jeg gerne starte med at udtrykke min glæde over, at det er lykkedes for et stort flertal i udvalget for forretningsordenen at nå til enighed om det forholdsvis store kompleks, forslaget indeholder.

Ved vedtagelse af B 16 er der skabt en række forbedringer af arbejdsforholdene og arbejdsvilkårene for folketingets medlemmer – forhold, vi alle nu kan være tilfredse med. Vi får en forretningsorden, der på den ene side er à jour med tiden anno 1981 og på den anden side har et indhold, der gør, at folketinget fortsat har den værdighed, dette lands høje ting naturligvis bør have.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Ja, denne sag drejer sig om, hvordan vi skal have en rolig og værdig forhandlingsform. Det gør jeg bare opmærksom på.

J. K. Hansen (S):

Ja tak.

Jeg skal herefter kort omtale de foranstaltninger, der er skabt til forbedring af medlemmernes forhold. Hvert medlem har nu sit

eget arbejdsværelse, og alle har fra den 1. april i år mulighed for økonomisk bistand til sekretærhjælp. Vi hilser denne nyordning med tilfredshed.

Derimod er det ikke lykkedes at råde ret meget bod på medlemmernes økonomiske forhold med hensyn til højere vederlag, og måske er tiden heller ikke den rigtige. Det bør dog bemærkes, at udvalget for forretningsordenen henstiller til præsidiet, at drøftelserne om hele dette spørgsmål fortsætter med henblik på en løsning.

Et område, jeg gerne vil fremhæve stærkt, er planlægningen af folketingets arbejde i form af planlægning af ugens møder, afstemninger m.v. Jeg vil gerne takke folketingets formand for den velvilje, formanden har vist ved skabelse af det, vi kalder en ideel ugeplan – en plan, der gør, at medlemmerne nu i væsentlig højere grad kan planlægge deres møder og andre aktiviteter ude i landet uden at risikere at skulle melde afbud i sidste øjeblik. Jeg vil gerne her præcisere, at der fra min gruppes side ikke har været noget ønske om en kortere arbejdstid i folketingsugen, altså i form f. eks. af en 3 dages uge, men derimod om at kunne disponere bedre over tiden, bl. a. af hensyn til aftenmøder ude i landet.

De ændringer, der er foreslået, er ret så mange, og jeg kan ikke og skal heller ikke komme ind på dem alle sammen. De ændringer, der går ud på at styrke formandens stilling, kan vi fuldt ud tiltræde. En stor part af ændringerne går ud på, at vi får en mere overskuelig affattelse af disse punkter. Vi kan på ingen måde godtage fremskridtspartiets mindretalsudtalelse på dette område. Jeg kender ikke noget eksempel på det forhold, som fremskridtspartiet fremfører, at både den nuværende og den foregående formand har benyttet formandshvervet til at gennemtrumfe egne politiske og/eller personlige opfattelser over for politiske modstandere. Tværtimod, må jeg nok sige. Jeg synes, skiftende formænd har udvist en respekt for dette ting, som fortjener ros.

Derimod føler jeg, at fremskridtspartiets optræden her i folketinget ofte har medført behov for en opstramning eller en tydeliggørelse af formandens stilling. Jeg tænker på den sprogbrug, fremskridtspartiet ofte anvender i lovforslag, i betænkningsbidrag m.v. – ja, selv i denne betænkning til beslutnings-